

14.04.2021r.

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Temat dnia: Zwierzęta z wiejskiego podwórka i ich dzieci

Cele ogólne:

- utrwalanie nazw i wyglądu zwierząt z wiejskiego podwórka (dorosłych i młodych),
- rozwijanie umiejętności poprawnej odmiany rzeczowników i układania zdrobnień oraz umiejętności układania rymów,
- rozwijanie umiejętności opisywania wyglądu zwierząt za pomocą przymiotników,
- ćwiczenie słuchu muzycznego,
- pamięciowe opanowanie piosenki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa zwierzęta z wiejskiego podwórka (dorosłe i młode),
- poprawnie odmienia rzeczowniki, układa rytmy i zdrobnienia,
- opisuje wygląd zwierząt za pomocą określeń przymiotnikowych,
- moduluje głosem, zmieniając jego wysokość,
- śpiewa piosenkę.

Przebieg dnia

I

1. Powitanie „Wszyscy są, witam Was”.

<https://www.youtube.com/watch?v=h9wMpq8kqkA>

2. Kto mieszka w oborze?”. (załącznik 1)

Potrzebne: Obrazki pomieszczeń gospodarskich i podpisy do nich; kartoniki z rozciętymi zadaniami. Rodzic pokazuje obrazki gospodarskich pomieszczeń, rozkłada kartoniki z podpisami. Dziecko odczytuje je i umieszcza pod odpowiednimi ilustracjami. Rodzic układa pod obrazkiem stajni napis, tworząc zdanie z rozciętych kratników: „Tu mieszkają konie”. Dziecko układa kolejne zdania.

2. Poznawanie różnych przysłów związanych ze zwierzętami hodowanymi na wsi. Wyjaśnianie ich sensu logicznego i znaczenia.

Potrzebne: Kartoniki, na których są zapisane przysłowia związane ze zwierzętami; (załącznik 2)

Rodzic układa zdjęcia zwierząt oraz kartoniki, na których są napisane związane z nimi przysłowia, np.: Nie dla psa kiełbasa. Wierny jak pies. Skrobie jak kura pazurem. Zamienił byka na indyka. I w sto koni nie dogoni. Dziecko odczytuje przysłowia i układa kartoniki na dywanie. Następnie wspólnie z Rodzicem stara się odgadnąć sens logiczny i znaczenie przysłowia.

3. Ćwiczenia poranne – zestaw nr 31

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – Ogon pawia.

Dzieci (paw) unosi w górę wyprostowane ręce. Jego dłonie stykają się wewnętrzną stroną. Na kłaśnięcie bardzo powoli opuszcza wyprostowane ręce: paw rozkłada ogon.

- Ćwiczenie z elementem równowagi – Przestraszona kurka.

Dziecko staje na jednej nodze i macha ramionami (skrzydłami) – kurka przestraszyła się szczekającego pieska.

- Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – Konie w stajni.

Dziecko (koń) ustawia się pod ścianą (w stajni). Na hasło: Konie, na łąkę – wychodzi i spaceruje po łące, skubiąc trawę. Na hasło: Konie, do stajni – wraca do stajni i ustawia się przy ścianie.

II

1. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Kaczęta, prosięta... konięta?

Książka (s. 62–65) dla dziecka.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_56/mobile/index.html#p=64

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_56/mobile/index.html#p=66

Dziecko przygląda się ilustracjom oraz słucha opowiadania czytane przez Rodzica.

Olek, Ada i dziadkowie odwiedzili ciocię Anielę. Ciocia mieszka na wsi, daleko od miasta. Ma tam własne gospodarstwo. Olek był kiedyś u cioci i zaprzyjaźnił się ze źrebakiem. Nie mógł się doczekać, kiedy zobaczy go ponownie. Ada jechała tam po raz pierwszy. Cieszyła się, że będzie mogła głaskać i karmić zwierzęta, które hoduje ciocia. Kiedy tylko stanęła na podwórku, wykrzyknęła:

– Mogę pogłaskać owieczkę?

Ciocia zatrzymała ją w ostatniej chwili. – Lepiej nie, to baran z twardymi rogami, nie lubi głaskania. Ada zrobiła krok w tył, ale już po chwili biegła przez podwórko.

– Olek! Ciocia ma łabędzie! – piszczała zachwycona.

– Oj, Ado, Ado, to nie łabędzie! To gęsi!

Olek aż za brzuch się złapał. Gęsi rozbiegły się w cztery strony świata, za to gąsior wyciągnął długą szyję, zasyczał groźnie i złapał dziobem za sznurowadło u buta Ady.

– Ty łobuzie, nie strasz mi gości – skarciła go ciocia. Wzięła Adę za rękę. – Chodźmy do kurnika. Zobaczysz kury i malutkie kurczęta. Jest też gęś z gąsieniami i kaczka z kaczkami. Będziesz mogła je głaskać bez problemów.

Olek skrzywił się. Wolałby od razu pobiec do źrebaka. Dziadek musiał się tego domyślić, bo powiedział:

– Ada pójdzie z ciocią, babcia odpocznie w domu po podróży, a my zajrzemy do stajni. Do koni i źrebaków. Kiedy po godzinie wszyscy wrócili do domu, dzieci zasypały babcię opowieściami o swoich przygodach. – Źrebak się do mnie uśmiechnął! Poznał mnie! Pokazał wszystkie zęby w uśmiechu i zawołał „I-haa!”. To na pewno znaczyło „dzień dobry”! – mówił uradowany Olek.

– A mnie pocałowało prosię – chwaliła się Ada.

Ciocia potwierdziła. Gdy Ada pogłaskała wszystkie dwadzieścia kurcząt, dziesięć gąsienią i pięć kaczek, poszły do chlewni. „Tutaj są świnię z prosiętami”, uprzedziła ją ciocia. Wzięła jedno różowe prosię na rękę i podsunęła Adzie do pogłaskania. Prosię, niewiele myśląc, trąciło Adę noskiem w policzek i chrząknęło. Ada była zachwycona. Potem odwiedziła owce z owieczkami i barankami. Nie odważyła się jednak na ich pogłaskanie, chociaż ciocia zapewniała, że owcze dzieci, nawet te z małymi różkami, nie są groźne. Później, już razem z dziadkiem i Olkiem, poszli do obory, do krów i cieląt. Co się tam wydarzyło, tego dzieci nie opowiedziały. Zdradzę wam w tajemnicy, że jedna z krów pacnęła Adę ogonem w nos.

– Nic nie mówicie o krowach? – zdziwiła się babcia.

– Bo krowie ogony brzydko pachną – wyjaśniła Ada, krzywiąc się przy tym okropnie. – A wiesz, czego się dziś nauczyłam? – pospiesznie zmieniła temat. – Posłuchaj: dziecko kury to kurczętko, gęsi – gąsienią, kaczki – kaczątko, świnki – prosiętko, konia – koniętko, a krowy – krowiętko – wyliczyła. Ciekawe, dlaczego ciocia, dziadkowie i Olek śmiali się długo i głośno.

• Rozmowa na temat opowiadania.

Dziecko przygląda się obrazkom i opowiada o wizycie Olka i Ady na wsi. Czyta tekst umieszczony pod obrazkami.

2. Oglądanie filmu edukacyjnego „Zwierzęta i ich dzieci”.

Układanie zdrobnień do nazw młodych zwierząt, np.: prosię, prosiętko, prosiaczek.

<https://www.youtube.com/watch?v=dnJAFtGwXMI>

• Wymyślanie przez dziecko krótkich rymowanek do podanych zdrobnień nazw młodych zwierząt. Dziecko wymyśla krótkie rymowanki do podanych przez Rodzica nazw młodych zwierząt, np. Prosiętko bardzo polubiło żółte kurczętko. Cielętko to bardzo miłe zwierzętko. Kaczątko wygląda jak niewiniątko. Cielaczek nosi biało-czarny kubraczek. (Pierwszą, przykładową rymowankę wypowiada Rodzic. Zdania nie muszą być poprawne pod względem logicznym, mogą być śmieszne). Jeśli dziecko ma problem z układaniem krótkich rymowanek, układa rymy tylko do zdrobnień, np. jagniętko – słoniętko.

3. Karta pracy, cz. 4, nr 78.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_kp_6_4/mobile/index.html#p=80

Dziecko:

- łączy zdjęcia mam ptaków hodowanych na wsi z obrazkami ich dzieci,
- czyta zdania,
- pisze x pod wyrazem tak, jeśli zdanie jest prawdziwe,
- pisze x pod wyrazem nie, jeśli zdanie jest fałszywe.

Karta pracy, cz. 4, nr 79

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_kp_6_4/mobile/index.html#p=80

Dziecko:

- łączy zdjęcia dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka ze zdjęciami ich dzieci,
- przypomina sobie, że te zwierzęta to ssaki,
- nazywa mamy i ich dzieci,
- kończy rysować koguciki według wzoru, a potem je kolorują.

4. Zajęcia umuzykalniające.

Zabawy przy piosence „Podwórkowa awantura”.

1. Wpadła na podwórko pani kura,
zła i wściekła jak gradowa chmura.

I od razu głośno krzyczy:

– Ko, ko, ko, ko, ko, ko.

Tylko moje kurczątko się liczy!

Ref.: Dzisiaj na podwórku awantura.

Piesek, świnka, kaczka, gąska, kura
kłóć się, ojej, kłóć się, że hej,
które dziecko jest ładniejsze,
które najpiękniejsze jest!

2. Pani Świnka biegnie już z chlewika.

– Co mi pani tutaj dziś wytyka!

– woła tak do kury matki.

– Chrum, chrum, chrum, chrum, chrum, chrum.

Moje dzieci śliczne są jak kwiatki!

Ref.: Dzisiaj na podwórku...

3. Leci kaczka, że aż gubi pióra.

– To, co słyszę, to jest przecież bzdura!

Kury, świnki są tak brudne,
kwa, kwa, kwa, kwa, kwa, kwa.

Moje dzieci są po prostu cudne!

Ref.: Dzisiaj na podwórku...

4. Z budy wyskoczyła też psia mama

Co się dzieje to ja nie wiem sama!

Wygrywają moje psiaczki

hau hau hau hau hau hau

Najwspanialsze przecież to dzieciaczki!

Ref. : Dzisiaj na podwórku...

5. Tupie gąska mocno nadąsana

Co ja słyszę, kłótnia tu od rana

No i o co moje pieski?

Gę gę gę gę gę gę

Moje gąski to jest ród królewski!

Ref.: Dzisiaj na podwórku...

6. Przyszła wreszcie gospodyni miła

Głośne kłótnie szybko uciszyła

Wszystkie dzieci, moje panie Śliczne są,

cudne są A ja teraz proszę na śniadanie!

Ref.: Dzisiaj na podwórku...

- Ćwiczenie umiejętności modulowania głosem – zmiany jego wysokości i natężenia – Mówimy szeptem.

Potrzebne: talerze,

Dziecko maszeruje zgodnie z rytmem śpiewanej przez Rodzica piosenki „Podwórkowa awantura”. Podczas przerwy w muzyce Rodzic uderza w talerze. Dziecko zwraca się twarzą do Rodzica, który wypowiada w wybrany przez siebie sposób nazwę zwierzęcia. Dziecko stara się ją powtórzyć, np.:

kogut – głośno, wysoko,

kura – cicho, nisko,

krowa – szeptem,

kaczka – pierwsza sylaba nisko, druga wysoko; raz cicho, raz głośno.

- Nauka kolejnych zwrotek piosenki Podwórkowa awantura.

5 Ścieżka w ogrodzie – rozwijanie koordynacji słuchowo-ruchowej.

Potrzebne: skakanki, bębenek.

Przez środek pokoju Rodzic wyznacza ścieżkę za pomocą skakanek. Gra na bębnieku. Dziecko swobodnie biegnie wyznaczoną ścieżką. Na przerwę w muzyce i jedno uderzenie w bębenek zatrzymuje się i wykonuje powolne krążenia głową: najpierw w jedną stronę, następnie w drugą stronę. Ponownie biegnie. Kiedy usłyszy dwa uderzenia, przechodzi do przysiadu i zwija się w kłębek.

III

1. Zaginione zwierzątko – rozwijanie spostrzegawczości słuchowej.

Zabawka dźwiękowa (dowolne zwierzę). Dziecko siedzi w jednym końcu pokoju odwrócone tyłem do Rodzica. Zamyka oczy. Rodzic chowa w dowolnym miejscu zabawkę dźwiękową – dowolne zwierzę. Dziecko odnajduje zabawkę, kierując się wydawanymi przez nią odgłosami.

2. Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach z wiejskiego podwórka.

<https://www.youtube.com/watch?v=UiP8jICuYCw>